

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani (O. Ionașcu)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (A. Bostan, A. Pahopol, V. Negru)

ÎNCHEIERE

23 ianuarie 2019

mun.Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Oleg Sternioală
Tamara Chișca-Doneva
Victor Burduh

examinând admisibilitatea recursului declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Grigore Cotovici împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Igor Doroftei privind constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău,

c o n s t a ț ă :

La 13 aprilie 2017, Cotovici Grigore a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Igor Doroftei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

În motivarea pretențiilor a indicat că este veteran de război, a participat la lupte pentru apărarea independenței și integrității teritoriale a Republicii Moldova și activează în cadrul Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova din anul 1992.

A menționat că în baza Legii cu privire la poliție nr. 416 din 18 decembrie 1990, Legii cu privire la veterani nr. 190 din 08 mai 2003, Codului cu privire la locuințe și Regulamentului cu privire la modul de acordare a încăperilor de locuit, a adresat cerere Primăriei mun. Chișinău și Consiliului municipal Chișinău, în privința asigurării cu spațiu locativ.

Prin răspunsul parvenit de la Direcția Generală locativ-comunală și amenajare a Consiliului municipal Chișinău, s-a comunicat că Direcția a examinat petiția referitoare la asigurarea cu spațiu locativ și avînd în vedere că în mun.Chișinău s-a

creat o situație extrem de dificilă în acest sens, din lipsa de surse financiare și spațiu locativ disponibil, Primăria mun. Chișinău nu poate soluționa problema respectivă.

Astfel, așa cum nu a fost asigurat cu spațiu locativ de către autoritățile publice locale conform legislației în vigoare, a fost nevoit să acționeze Consiliul municipal Chișinău în instanța de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Centru, mun.Chișinău din 14 decembrie 2005, menținută prin decizia din 05 aprilie 2006 a Curții de Apel Chișinău și decizia din 27 septembrie 2006 a Curții Supreme de Justiție, Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-l asigure pe Grigore Cotovici și membrii lui de familie cu spațiu locativ conform normelor legislației în vigoare.

A specificat că o dată cu intrarea în vigoare a hotărârii judecătorești menționate, a adresat cerere executorului judecătoresc Doroftei Igor, prin care a solicitat executarea acesteia, iar prin încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor nr. 5-305/06 din 12 iunie 2006 cu privire la primirea spre executare a documentului executoriu și intentare a procedurii de executare, s-a dispus intentarea procedurii de executare, obligând Consiliul municipal Chișinău să execute decizia menționată odată cu primirea prezentei încheieri.

Conform răspunsului parvenit de la Primăria mun. Chișinău, inclusiv și prin răspunsul nr.8-672 din 25 februarie 2008, executorului judecătoresc Doroftei Igor, i-a fost adus la cunoștință că executarea hotărârii instanței de judecată nu este posibilă din cauza lipsei spațiului locativ liber în mun.Chișinău.

La cererea sa din 17 februarie 2009, prin încheierea executorului judecătoresc din 23 februarie 2009, în scopul asigurării documentului executoriu, prin care Consiliul municipal Chișinău a fost obligat să-i acorde spațiu locativ creditorului urmăritor Cotovici Grigore, a fost aplicat sechestrul pe un apartament cu trei odăi din blocul locativ situat pe str. xxx.

A invocat că prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol (sediul mun.Chișinău) din 15 aprilie 2009, a fost respins recursul declarat de Primăria mun.Chișinău și Consiliul municipal Chișinău și menținută încheierea contestată din 23 februarie 2009, însă, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 iunie 2009, recursul acestora a fost admis, fiind casată hotărârea primei instanțe și emisă o nouă hotărâre prin care contestația depusă de Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău împotriva încheierii Oficiului de Executare Centru mun. Chișinău din 23 februarie 2009 a fost admisă, cu anularea acesteia, ca fiind ilegală.

La 29 aprilie 2010 și 08 aprilie 2011, debitorii Primăria mun. Chișinău și Consiliul municipal Chișinău au fost somați repetat de către executorul judecătoresc, să-și execute obligația conform dispoziției documentului executoriu nr.2-2071/05 din 14 decembrie 2005, eliberat de Judecătoria Centru, mun.Chișinău. Conform comunicatului nr. 08-2718 din 13 mai 2010 și nr.08-2068 din 19 aprilie 2011, debitorii au informat executorul judecătoresc că la momentul actual executarea hotărârii instanței de judecată nu este posibilă din lipsa spațiului locativ liber în mun.Chișinău.

La 24 octombrie 2010 în scopul asigurării executării documentului executoriu, a solicitat aplicarea sechestrului pe ap. xxx. Prin încheierea executorului judecătoresc din 04 noiembrie 2011, a fost admisă cererea cu interzicerea debitorului să emită careva dispoziții asupra bunului urmărit.

Ulterior, prin hotărîrea din 02 martie 2012 a Judecătorei Centru, mun.Chişinău, a fost respins recursul Primăriei mun. Chişinău şi menţinută încheierea executorului judecătoresc Doroftei Igor nr. 064-31/2011 din 04 noiembrie 2011, care însă a fost casată prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 31 mai 2012.

A menţionat că toate eforturile întreprinse conform legislaţiei în vigoare în vederea realizării dreptului lezat, au fost soldate cu eşec.

La 01 decembrie 2012 a înaintat CEDO cerere, invocând încălcarea art.6 al Convenţiei, adică a dreptului la un proces echitabil şi dreptul la protecţia proprietăţii, prevăzut de art.1 al Protocolului nr.1 al Convenţiei, prin neexecutarea hotărîrii Judecătorei Centru, mun.Chişinău din 14 decembrie 2005, menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 05 aprilie 2006 şi decizia Curţii Supreme de Justiţie din 27 septembrie 2006.

Prin scrisoarea Curţii din 28 februarie 2013, a fost informat că la 01 iulie 2011 în Republica Moldova a intrat în vigoare Legea nr.87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti.

Curtea a declarat cererea ca fiind inadmisibilă, considerând că în acest caz, urmează a fi făcut uz de noul remediu intern în scopul restabilirii drepturilor încălcate.

A specificat că în condiţiile Legii nr.87 din 21 aprilie 2011 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, intervenienţi accesorii Ministerul Finanţelor al Republicii Moldova, Consiliul municipal Chişinău, executorul judecătoresc Igor Doroftei, cu privire la repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti.

Prin hotărîrea Judecătorei Buiucani, mun.Chişinău din 20 februarie 2013, a fost admisă parţial acţiunea fiind constatat faptul încălcării dreptului său la executare în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti şi de violare a drepturilor prevăzute de art. 6 şi 13 CEDO şi art. 1 al Protocolului Adiţional nr.1 la CEDO de către Statul - Republica Moldova şi dispusă încasarea de la bugetul de stat prin intermediul Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, în beneficiul său a sumei de 20 000 lei cu titlu de prejudiciul moral.

Prin decizia din 25 aprilie 2013 a Curţii de Apel Chişinău, au fost respinse apelurile declarate de Cotovici Grigore şi Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova, cu menţinerea hotărîrea primei instanţe, iar prin încheierea Curţii Supreme de Justiţie din 11 septembrie 2013, recursurile declarate de Ministerul Justiţiei al Republicii Moldova şi Cotovici Grigore au fost declarate inadmisibile.

A indicat că hotărîrea Judecătorei Centru, mun.Chişinău din 14 decembrie 2005, menţinută prin decizia Curţii de Apel Chişinău din 05 aprilie 2006 rămîne a fi neexecutată pînă în prezent, motiv din care la 04 iunie 2014, a depus repetat cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiţiei al Republicii Moldova, în condiţiile Legii Republicii Moldova nr.87 din 21 aprilie 2011, privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătoreşti.

Ulterior, prin hotărîrea Judecătorei Buiucani mun.Chişinău din 01 septembrie 2014, acţiunea a fost admisă în parte, fiind constatată încălcarea drepturilor sale

subiective și încasată suma de 3 000 lei cu titlu de prejudiciul moral, precum și suma de 20 000 cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărîrii emise la 14 decembrie 2005 de Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în perioada 20 februarie – 04 iunie 2014, în rest pretențiile acțiunii au fost respinse ca neîntemeiate, soluția dată în acest sens fiind menținută ulterior prin decizia din 28 ianuarie 2015 a Curții de Apel Chișinău și prin decizia din 17 iunie 2015 a Curții Supreme de Justiție.

Repetat s-a adresat la CEDO cu cerere prin care a pretins încălcarea drepturilor sale prevăzute de art.6 al Convenției și art.1 al Protocolului Adițional nr.1 al Convenției, invocînd în acest sens neexecutarea hotărîrii din 14 decembrie 2005 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, iar prin scrisoarea CEDO din 24 septembrie 2015, reclamantul a fost informat că la 24 septembrie 2015 CEDO a adoptat Decizia în cauza lui Texgal Aurica S.A. c. Moldovei (cererea nr. 16000/10) și alte 60 cereri, printre care și cererea nr.69759/13 depusă de Cotovici c/Moldovei și care au fost conexate și comunicate Guvernului Republicii Moldova.

A specificat că deoarece în continuare hotărîrea din 14 decembrie 2005 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, a rămas neexecutată pînă în prezent, la 09 decembrie 2015 a depus o nouă cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în condițiile Legii Republicii Moldova nr.87 din 21 aprilie 2011.

Prin hotărîrea din 16 februarie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, acțiunea a fost admisă parțial, fiind constatat faptul încălcării dreptului său la executarea în termen rezonabil a hotărîrii și a dreptului privind protecția proprietății și s-a încasat de la bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova în beneficiul său echivalentul bănesc pentru compensarea prejudiciului moral în mărime de 2 000 lei și prejudiciul material în mărime de 31 400 lei, în total 33 400 lei, în rest pretențiile acțiunii au fost respinse ca neîntemeiate.

Prin decizia din 07 iunie 2016 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile ambelor părți și menținută hotărîrea din 16 februarie 2016 a Judecătoria Buiucani, mun. Chișinău, iar prin încheierea din 28 septembrie 2016 a Curții Supreme de Justiție, recursurile declarate au fost considerate inadmisibile.

A indicat că potrivit practicii Curții Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului, hotărîrea judecătorească nu se finalizează cu pronunțarea, dar cu executarea ei, în acest sens se aduc ingerințe drepturilor sale prevăzute de art.6 CEDO.

A menționat că Consiliul municipal Chișinău și Guvernul Republicii Moldova nu au întreprins nici o măsură în vederea executării documentului executoriu vizat, iar pînă în prezent se află într-o stare continuă de imposibilitate de realizare a drepturilor sale la executarea hotărîrii judecătorești irevocabile și apreciază că organele statale manifestă un tratament discriminatoriu față de el.

A solicitat Cotovici Grigore constatarea încălcării drepturilor sale subiective prevăzute de art. 6 și 13 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și art. 1 al Protocolului 1 adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărîrii din 14 decembrie 2005 a Judecătoria Centru, mun. Chișinău, în perioada 05 noiembrie 2015 – 30 aprilie 2017, încasarea din bugetul de stat, prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul său a sumei de 50 000 lei cu titlu de

prejudiciul moral și a sumei de 38 000 lei cu titlu de prejudiciul material, suportat pentru plata chiriei, precum și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 277 lei suportați pentru multiplicarea anexelor la cerere și în sumă de 3000 lei pentru asistență juridică.

Prin hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, a fost admisă parțial cererea de chemare în judecată depusă de către Cotovici Grigore împotriva Ministerul Justiției al R. Moldova, intervenienți accesorii Consiliul municipal Chișinău, executorul judecătoresc Igor Doroftei cu privire la constatarea încălcării dreptului la executare în termen rezonabil a hotărârii judecătorești, încasarea prejudiciului material, repararea prejudiciului moral și încasarea cheltuielilor de judecată.

S-a constatat încălcarea drepturilor subiective ale lui Cotovici Grigore garantate de art. 6 a Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și art. 1 al Protocolului 1 Adițional la Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului, cauzată prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii emise la 14 decembrie 2005 de Judecătoria Centru mun.Chișinău în pricina civilă nr. 2-2071/05, în perioada 05 noiembrie 2015 până la 30 aprilie 2017.

S-a dispus încasarea din contul bugetului de stat prin intermediul Ministerului Justiției al Republicii Moldova, în beneficiul lui Cotovici Grigore a sumei de 3000 lei, cu titlu de prejudiciu moral, suma de 38 000 lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin neexecutarea în termen rezonabil a hotărârii din 14 decembrie 2005 a Judecătoriei Centru, mun.Chișinău, în pricina civilă nr. 2-2071/05, în perioada 05 noiembrie 2015 până la 30 aprilie 2017 și suma de 3000 lei cu titlu de cheltuieli de judecare a pricinii legate de plata serviciilor de asistență juridică.

În rest, pretențiile au fost respinse ca neîntemeiate (f.d. 125, 240-250, vol. I).

Nefiind de acord cu hotărârea instanței de fond, la 28 iulie 2017 Cotovici Grigore a contestat-o cu apel solicitând casarea în parte a hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie admisă integral.

La 31 iulie 2017 și Ministerul Justiției al Republicii Moldova a declarat apel împotriva hotărârii primei instanțe, solicitând casarea hotărârii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei hotărâri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

Prin decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău, au fost respinse apelurile declarate de către Cotovici Grigore și Ministerul Justiției al R. Moldova, și menținută hotărârea din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani (f.d. 38, 39-58, vol. II).

Pentru a decide astfel, instanța de apel cu referire la circumstanțele cauzei, a constatat că prima instanță a dat o apreciere obiectivă probelor administrate, a constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii și corect a aplicat normele de drept material și procedural, în consecință adoptând o hotărâre întemeiată.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat la 14 mai 2018 de către Grigore Cotovici s-a considerat inadmisibil (f.d. 81-89, vol. II).

La 22 iunie 2018 Ministerul Justiției al Republicii Moldova, a declarat recurs, solicitând casarea integrală a deciziei din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău și

a hotărîrii din 26 iulie 2017 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani cu pronunțarea unei hotărîri noi prin care acțiunea să fie respinsă.

În susținerea recursului a indicat prevederile art. 432 alin. (1), (2) lit. c) Cod de procedură civilă.

În motivarea recursului a indicat dezacordul său cu deciziile adoptate de instanțele inferioare și a menționat că instanța de apel verificând legalitatea și temeinicia hotărîrii primei instanțe eronat a interpretat dreptul material prevăzut de Legea nr. 87 din 21 aprilie 2011 privind repararea de către stat a prejudiciului cauzat prin încălcarea dreptului la judecarea în termen rezonabil a cauzei sau a dreptului la executarea în termen rezonabil a hotărîrii judecătorești.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Materialele dosarului atestă faptul că decizia din 08 mai 2018 a Curții de Apel Chișinău a fost expediată pentru cunoștință participanților la proces la 15 iunie 2018 (f.d. 59, vol. II).

În circumstanțele menționate, recursul declarat la 22 iunie 2018 de Ministerul Justiției al Republicii Moldova se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

În conformitate cu art. 439 alin. (2), (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia. În cazul neprezentării referinței în termenul stabilit, admisibilitatea recursului se decide în lipsa acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin.(2).

Examinând admisibilitatea recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- b¹) a aplicat o lege care a fost declarată neconstituțională;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) cauza a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) cauza a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea cauzei au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu redau încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art.432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei se precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art.432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art.130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cît privește dreptul justițiabilului „de a fi auzit de o instanță”, garantat de art. 6 § 1 al Convenției Europene a Drepturilor Omului, instanța notează că obligația

de a motiva o hotărâre judecătorească poate varia în funcție de natura deciziei în cauză (a se vedea *inter alia*, *Latourniere v.Franța*, 10 decembrie 2002, parag.2; *Hansen v.Norvegia*, 2 octombrie 2014, parag.71-74).

De fapt în concepția instanței europene, articolul 6 § 1 nu impune motivarea detaliată a deciziei unei instanțe de recurs care, întemeindu-se pe dispozițiile legale specificate, respinge un recurs ca fiind „lipsit de șanse de succes”, ceea ce s-a constatat în cazul de față (a se vedea, *mutatis mutandis*, *Papaioannou vs Grecia*, 2 iunie 2016, parag.45 sau *Baydar vs Olanda*, 24 aprilie 2018, parag.46).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

În conformitate cu art.art. 270, 433 lit. a), 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Ministerul Justiției al Republicii Moldova.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Oleg Sternioală

judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Victor Burduh